

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 06 0 U 012624 19 U

Novi Travnik, 14.03.2019. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudaca Senada Begović kao predsjednika vijeća, Darmina Avdić i Lazarele Porić kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Sanele Nesimi, rješavajući u upravnom sporu tužitelja Transparency International BiH, protiv tužene Općine Bugojno, općinski načelnik, radi poništenja rješenja tužene broj 04-49-01096-18 od 28.12.2018. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 14.03.2019. godine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Tužba se uvažava, poništavaju se rješenje Općinskog načelnika Općine Bugojno broj 04-49-01096-18 od 28.12.2018. godine i rješenje Službe za privredu, društvene djelatnosti i opću upravu Općine Bugojno broj 04-49-01096-18 od 04.12.2018. godine, te se predmet vraća prvostepenom organu na ponovno odlučivanje o zahtjevu tužitelja za pristup traženim informacijama.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tužene od 28.12.2018. godine odbijen je kao neosnovan prigovor tužitelja izjavljen protiv rješenja Službe za privredu, društvene djelatnosti i opću upravu Općine Bugojno broj 04-49-01096-18 od 04.12.2018. godine kojim se tužitelju odobrava pristup informacijama po njegovom zahtjevu broj FOI (86) od 29.06.2018. godine (u navedenom rješenju pogrešno se navodi broj zahtjeva tužitelja kao 04-49-01096-18 od 14.11.2018. godine).

Blagovremeno podnesenom tužbom tužitelj je protiv pobijanog rješenja tužene pokrenuo upravni spor osporavajući isto zbog povreda pravila postupka i pogrešne primjene materijalnog propisa s prijedlogom da se osporeno rješenje tužene poništi i naloži da se tužitelju omogući slobodan pristup traženim informacijama. Istovremeno tužitelj predlaže da sud obaveže tuženu da snosi troškove upravnog spora-troškove takse na tužbu i presudu, a u smislu člana 55. Zakona o upravnim sporovima Federacije BiH.

U tužbi se prvo precizira da su predmet zahtjeva za pristup informacijama pod kontrolom tužene bile informacije o imenima fizičkih i pravnih lica kao krajnjih korisnika i visina sredstava koja su im tokom 2016. godine i 2017. godine dodjeljivana kao neprofitnim organizacijama, političkim partijama, privrednim subjektima, vjerskim zajednicama i pojedincima, a po osnovu grantova, subvencija, stipendija pokroviteljstva i sponzorstva, te jednokratne novčane pomoći izuzev informacija o sredstvima dodijeljenim licima u socijalnoj potrebi, osobama sa invaliditetom, te za unaprijeđenje materinstva, a zatim se u tužbi navodi da je tužitelj zbog ćutanja uprave bio izjavio žalbu tuženoj kao drugostepenom organu, da je nakon toga prvostepenim rješenjem od 04.12.2018. godine odbijen pristup traženim informacijama, da je na to rješenje tužitelj izjavio prigovor koji je tužbom pobijanim

rješenjem tužene od 28.12.2018. godine odbijen kao neosnovan. Citirajući obrazloženje pobijanog rješenja tužitelj prigovara da ni prvostepeni organ, a ni tužena nisu pravilno primijenili odredbe Zakona o slobodi pristupa informacijama Federacije BiH, posebno odredbe člana 14. stav 3. tačka 1. istog zakona, da organi uprave nisu obrazložili svoje odluke, da navodi organa uprave kojima se tužitelj upućuje na Službene novine Općine Bugojno u kojima su objavljene tražene informacije, ne predstavljaju zakonski osnov za odbijanje zahtjeva za pristup informacijama, da su time grubo prekršene odredbe člana 1. i člana 4. Zakona o slobodi pristupa informacijama Federacije BiH, a posebno to da pobijanim rješenjima nisu tužitelju dostavljene naprijed precizirane tražene informacije nego sasvim druge informacije koje tužitelj nije ni tražio tj. godišnje finansijske izvještaje općine i izvještaje o izvršenju budžeta uz napomenu da je tužitelj izvršio uvid i na zvaničan internet sajt tužene i time utvrdio da se na istom ne nalaze tražene informacije, kako se to netačno tvrdi u pobijanim rješenjima. Zbog tužitelj smatra da je bez ikakvog obrazloženja i pravnog osnova odbijen pristup traženim informacijama.

U odgovoru na tužbu tužena je, preko Općinskog javnog pravobranilaštva Općine Bugojno, svojim podneskom broj U-2/19 od 07.03.2019. godine navela da tužitelj nije doveo u sumnju zakonitost osporenog akta niti je učinio osnovanim ni jedan od razloga zbog kojih je tužba podnesena, te predlaže da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je zakonitost osporenog upravnog akta preispitao u granicama navoda iz tužbe sukladno odredbi čl. 34 st. 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine F BiH" br. 9/05), pa je nakon istog odlučeno kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Obzirom da se tužbom pobijano rješenje tužene u bitnom osporava iz istih razloga i prigovora iz kojih se pobijalo i prvostepeno rješenje i da tužena žalbu tužitelja ocjenjuje kao neosnovanu istovremeno utvrđujući da je rješenje prvostepenog organa na zakonu zasnovano, to će ovaj sud prvenstveno ispitati pravilnost i zakonitost prvostepenog rješenja od 04.12.2018. godine. Dovodeći u vezu izreku, obrazloženje i priloge uz prvostepeno rješenje sa zahtjevom tužitelja za pristup jasno određenim informacijama očigledno je da tom zahtjevu tužitelja nije udovoljeno odnosno da o istom uopće nije odlučeno. Naime, iako se pod tačkom I izreke prvostepenog rješenja navodi da se tužitelju odobrava pristup informacijama po podnesenom zahtjevu, a pod tačkom II da su tražene informacije u prilogu tog rješenja i to dopisu Službe za finansije i inspekcijki nadzor i dopisu Stručne službe Općinskog vijeća i općinskog načelnika (bez navođenja broja i datuma tih dopisa), to se prema sadržaju navedenih dopisa jednostavno ne pokazuje tačnim, jer se u ta dva dopisa radi o prepisci pojedinih službi Općine Bugojno, pa se tako dopisom Službe za finansije i inspekcijki nadzor broj 07-14-01928-1-18 od 20.08.2018. godine dostavlja informacija Službi za privredu, društvene djelatnosti i opću upravu (a ne tužitelju) kojom se od strane Službe za finansije i inspekcijki nadzor potvrđuje prijem akta Službe za privredu, društvene djelatnosti i opću upravu broj 01-14-01928-1-18 kojim traže dostavu informacija po zahtjevu tužitelja za pristup informacijama i istovremeno obavještavaju Službu za privredu, društvene djelatnosti i opću upravu da su traženi podaci u finansijskim izvještajima o općini o izvršenu budžeta za 2016. i 2017. godinu koji su dostavljeni Stručnoj službi OV i Načelnika radi razmatranja na sjednicama Općinskog vijeća i radi objavljivanja u službenim novinama Općine, pa s obzirom da se radi o podacima za čiju dostavu Služba za finansije i inspekcijki nadzor nije nadležna i ovlaštena to se Služba za privredu, društvene djelatnosti i opću upravu istim dopisom moli da se za dostavu traženih podataka obrate Načelniku i Stručnoj službi OV i Načelnika.

Isto tako u dopisu Stručne službe Općinskog vijeća i općinskog načelnika Općine Bugojno broj 02/2-49-01096-18 od 23.11.2018. godine dostavlja se informacija Službi za privredu, društvene djelatnosti i opću upravu (a ne tužitelju) kojom se ista služba obavještava da je 28.03.2017. godine Stručna služba OV i općinskog načelnika od Službe za finansije i inspekcijski nadzor primila Izvještaj o izvršenju Budžeta Općine Bugojno za period od 01.01.-31.12.2016. godine, a 22.03.2018. godine Izvještaj o izvršenju Budžeta Općine Bugojno za period od 01.01.-31.12.2017. godine i da isti nisu razmatrani na općinskom vijeću, te se pomenuta služba ujedno obavještava da su u Službenim novinama Općine Bugojno objavljeni Godišnji obračuni Općine Bugojno i to za 2016. godinu u Službenim novinama broj 2/17, a za 2017. godinu u Službenim novinama broj 2/18.

Kada se ima u vidu prednji sadržaj navedenih dopisa i to kome su i od koga isti upućeni, te kada se ima u vidu predmet zahtjeva tužitelja za pristup informacijama o kojem su nadležni organi Općine Bugojno trebali odlučiti, onda je iz sadržaja tih dopisa očigledno da predmetni zahtjev tužitelja ne samo da nije odobren, kako se to navodi u izreci prvostepenog rješenja od 04.12.2018. godine, nego o istom zahtjevu praktično nije ni odlučeno. Time je Služba za privredu, društvene djelatnosti i opću upravu Općine Bugojno povrijedila pravila upravnog postupka, jer suprotno svojoj obavezi iz člana 200. stav 1. i člana 207. stav 2. Zakona o upravnom postupku Federacije BiH, nije donijela rješenje o stvari koja je predmet postupka niti je u obrazloženju prvostepenog rješenja navela razloge zbog kojih nije uvažen zahtjev tužitelja kao stranke u upravnom postupku. Nadalje, navedeni organ uprave prvostepenim rješenjem je povrijedio i materijalni propis odnosno odredbu člana 14. stav 3. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji BiH kojom je propisana obaveza nadležnog organa da, ako odbije pristup informaciji u cijelosti (kao što je to slučaj u ovom predmetu), o tome obavijesti podnosioca zahtjeva rješenjem koje sadrži zakonski osnov za status izuzeća informacije u smislu istog zakona, uključujući sva materijalna pitanja važna za donošenje rješenja uzimajući u obzir faktor javnog interesa, te pouku o pravu na prigovor. Prvostepeno rješenje takav zakonski osnov za status izuzeća informacije u smislu člana 5. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji BiH ne sadrži, jer se tužbom osnovano prigovara da činjenica da Izvještaji o izvršenju Budžeta Općine Bugojno za 2016. godinu i 2017. godinu nisu razmatrani na Općinskom vijeću ne predstavlja jedan od razloga za utvrđivanje izuzetaka od prava na pristup informaciji propisanih odredbama člana 6., člana 7. i člana 8. istog zakona pri čemu treba napomenuti da je članom 4. navedenog zakona propisano da pravo pristupa informacijama može biti ograničeno samo na način i pod uvjetima utvrđenim tim zakonom.

Prema tome, u situaciji kada ovaj sud na prednji način utvrđuje povrede pravila postupka i nepravilnu primjenu materijalnog propisa od strane prvostepenog organa uprave u rješenju od 04.12.2018. godine i kada tužena u tužbom pobijanom rješenju od 28.12.2018. godine odbija prigovor tužitelja na prvostepeno rješenje kao neosnovan, onda se nepravilnim i nezakinitim pokazuje i rješenje tužene uz obrazloženje kako su u Službenim novinama Općine Bugojno objavljeni godišnji obračuni iste općine iako ti obračuni nisu bili predmet zahtjeva tužitelja za pristupi informacijama nego imena fizičkih osoba i nazivi pravnih lica kao i visina sredstava koja su im tokom 2016. i 2017. godine dodjeljivana kao neprofitnim organizacijama (nevladine, sportske, sindikalne i sl.) političkim partijama, privrednim subjektima, vjerskim zajednicama i pojedincima, a po osnovu grantova, subvencija, stipendija, pokroviteljstva i sponzorstva, te jednokratne novčane pomoći, što u smislu člana 11. stav 2. tačka 2. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji BiH, čini dovoljno podataka o prirodi i sadržaju tražene informacije kako bi se omogućilo da javni organ uz razuman napor pronađe traženu informaciju. Način na koji je prvostepeni organ odlučio po

predmetnom zahtjevu tužitelja ne prestavlja niti jedan od načina nadležnog javnog organa propisanih članom 14. stav 2. tačke 1., 2. i 3. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji BiH, čime je također došlo do povrede tog zakona kao materijalnog propisa. Najzad, činjenica da je u potpisu i prvostepenog i drugostepenog rješenja Općinski načelnik Hasan Ajkunić uz svojeručan potpis, a bez navođenja zakonskog ili podzakonskog propisa koji predviđa mogućnost istog organa uprave da učestvuje u donošenju i rješenja koje se pobija žalbom i rješenja kojim se odlučuje o žalbi, dodatno ukazuje na povredu pravila drugostepenosti postupka, a što je u suprotnosti sa odredbom člana 18. stav 1. i člana 223. stav 4. Zakona o upravnom postupku.

Kako tužena i prvostepeni organ nisu dali jasne i valjane razloge zbog kojih nije uvažen odnosno odobren zahtjev tužitelja za pristup informacijama podnijet pod brojem FOI (86) od 29.06.2018. godine, a što su bili dužni učiniti imajući u vidu odredbe člana 242. stav 1. i stav 2., člana 200. i člana 207. stav 2. Zakona o upravnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 2/98 i 48/99), te člana 14. stav 3. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji BiH, to se onda prednji tužbeni prigovori u pogledu povrede pravila upravnog postupka i povrede materijalnog propisa pokazuju kao osnovani, pa je shodno tome valjalo tužbu uvažiti, poništiti osporeno rješenje tužene od 28.12.2018. godine, ali i prvostepeno rješenje od 04.12.2018. godine i predmet vratiti Službi za privredu, društvene djelatnosti i opću upravu Općine Bugojno kao nadležnom prvostepenom organu na ponovno odlučivanje o zahtjevu tužitelja za pristup informacijama, a na način kako je ovom presudom utvrđeno da je propušteno odlučiti.

Nasuprot tome sud nije mogao uvažiti prijedlog tužitelja da se tužena obaveže na naknadu troškova upravnog spora iz razloga što ovom presudom nije okončan upravni postupak nego vraćen na ponovno odlučivanje, pa će se o istom prijedlogu tužitelja moći odlučiti tek po konačnom dovršetku upravnog postupka.

Radi svega izloženog valjalo je odlučiti kao u izreci presude, a na osnovu člana 36. stav 1. i 2. u vezi sa članom 28. stav 1. Zakona o upravnim sporovima.

Zapisničar
Sanela Nesimi, sr.

Predsjednik vijeća
Senad Begović, sr.

Pouka: Protiv ove presude žalba nije dopuštena.

